

[Lone Dybkjær]

del af overenskomsterne, og under hensyntagen til finanskassen.

Glønborg (KRF):

Også fra Kristeligt Folkepartis side skal det erkendes, at vi her står med et relevant problem for nogle mennesker, og også, at problemet er størst for folk i de lavere lønrammer i tjenestemandssystemet.

Der er heller ingen tvivl om, at alle, der har lavet aftaler om løn- og ansættelsesforhold, både fra det offentlige side, altså som arbejdsgiver, og i de faglige organisationer inden for tjenestemandsrækkerne, har vidst, hvordan det hang sammen. Man har også vidst, når man fastsatte reglerne for udbetaling af folkepension, hvordan det hang sammen.

Det er også en kendsgerning, at samfundet har siksakket lidt igennem årene omkring holdningen til samspillet imellem folkepensioner og tjenestemandspensioner, fordi man har haft et specielt folkepensionsbidrag i nogle år, som også tjenestemændene måtte betale. Så vi kan ikke sige, at den sag er klokkeklar og nem at træffe et valg i.

Vi står her i 1991 og kan prøve at repetere historiens gang, og vi kan stille alle de problemer op, vi har, og dem har vi mange af. Vi forsøger overalt at være så retfærdige og rimelige som muligt, og så kan vi spørge: Hvilken prioritering skal det her have i forhold til de muligheder, vi har for at løse alle de problemer, vi har?

Fra Kristeligt Folkepartis side vil vi sige, at problemet om samordningsfradraget – det har vi også tidligere tilkendegivet – vil vi gerne være med til at få løst. Jeg synes, at det er en lidt uheldig løsning, vi er landet på, og som vi står på i øjeblikket; vi vil gerne have det væk, men det er også klart, at det vil være en uretfærdighedshandling over for så mange andre, som har behov for midler fra samfundets store kasse, hvis vi siger: O.k., det ordner vi fra næste januar. For så koster det uhyggelig mange penge. Derfor må vi tage det over en årrække. Vi må begynde fra en rimelig ende af.

Fra Kristeligt Folkepartis side skal der ikke være nogen tvivl om, at vi synes, at man med dette forslag har fundet det rigtige sted at begynde, fordi det netop drejer sig om folk i de laveste lønrammer. Derfor kan vi sige, at vi har en positiv holdning til forslaget, men vi har også et ansvarsbevidst kig på statens og kommu-

nernes finanser. Da vi altså må konstatere, at der er nogen uenighed om, hvor meget det koster, og tilsyneladende også lidt uenighed om behovet, vil vi sige, at vi vil se på det i udvalget, og så vil vi vurdere, hvad det koster. Når vi har fået de tilstrækkelige oplysninger, vil vi beslutte os til, i hvilken takt tidsmæssigt og kronemæssigt vi vil være med til at løse det her problem.

Bakholt (S):

Allerførst vil jeg gerne sige tak for en generelt meget positiv holdning til det forslag, vi har fremsat. En særlig tak skal gælde SF, CD og Kristeligt Folkeparti, som var meget positive over for forslaget, men der var også positive meldinger fra regeringen, finansministeren og regeringspartierne, som jeg godt vil takke for.

Jeg synes, at det er glædeligt, at der er så stor forståelse for, at tiden er inde til, at vi begynder at få gennemført nogle ændringer på disse områder. Der er jo sket meget siden 1969, da dette blev aftalt. Vi har været igennem en fantastisk udvikling siden, og derfor er det kommet dertil, at den ordning, vi har med samordningsfradraget i dag, er uforståelig og ikke længere rimelig. Vi skal bare finde en fornuftig måde, som vi kan begynde at aftrappe det på, og så skal vi diskutere, hvilke løsningsmuligheder og modeller der er.

Finansministeren sagde i sit indlæg, at det bør klares ved overenskomstforhandlinger osv. Jeg skal ikke udelukke en løsning ad overenskomstforhandlingens vej, bestemt ikke, men jeg vil godt pointere, at vi intet har i reglerne om samordningsfradraget, uden at det har været forhandlet ved overenskomstforhandlinger. Vi lavede en ganske betydelig ændring i 1986, tror jeg det var, om de sociale pensioner, som nu er væk, og det var ikke forhandlet ved overenskomstforhandlinger.

Så er der spørgsmålet om provenu. Jeg skal ikke påstå, at de tal, vi har sat op i vores forslag, er 100 procent korrekte. Det er meget svært at gøre op eksakt, hvad det vil komme til at koste, men vi har gjort det så godt, som vi overhovedet kunne. Jeg er meget forbavset over i dag, at finansministeren siger, at det koster 150 mio. kr., for det er ikke så længe siden, måske et par år, at vi fik et notat fra finansministeren i Det Politisk-Økonomiske Udvalg, hvor man angav et tal, der er langt under halvdelen af det tal, som